

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 1 март 2023 г.
(OR. en)

6796/23

Междуетноститутуционално досие:
2023/0055(COD)

TRANS 73
JAI 209
CATS 13
IA 28
CODEC 252

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

От:	Генералния секретар на Европейската комисия, подписано от г-жа Martine DEPREZ, директор
Дата на получаване:	1 март 2023 г.
До:	Г-жа Thérèse BLANCHET, генерален секретар на Съвета на Европейския съюз
№ док. Ком.:	COM(2023) 128 final
Относно:	Предложение за ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА относно действието в целия Съюз на определени решения, засягащи правото на управление

Приложено се изпраща на делегациите документ COM(2023) 128 final.

Приложение: COM(2023) 128 final

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 1.3.2023 г.
COM(2023) 128 final

2023/0055 (COD)

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

**относно действието в целия Съюз на определени решения, засягащи правото на
управление**

(текст от значение за ЕИП)

{SWD(2023) 128-129} - {SEC(2023) 350}

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

• Основания и цели на предложението

Подобряването на пътната безопасност е основна цел на транспортната политика на Съюза. Съюзът провежда политика за подобряване на пътната безопасност с цел намаляване на смъртните случаи, нараняванията и имуществените вреди.

През последните 20 години пътищата на ЕС станаха значително по-безопасни. Броят на смъртните случаи при пътнотранспортни произшествия намаля с 61,5 % от около 51 400 през 2001 г. на около 19 800 през 2021 г. Независимо от това подобряването на пътната безопасност не беше достатъчно значително, за да отговори на политическата амбиция на ЕС за намаляване на броя на смъртните случаи по пътищата с 50 % между 2001 г. и 2010 г. и с още 50 % между 2011 г. и 2020 г. (т.е. със 75 % между 2001 г. и 2020 г.), произтичаща от редица стратегически документи, издадени от Комисията през последните две десетилетия, като *Бялата книга за европейската транспортна политика до 2010 г.*¹ или Съобщението на Комисията „*Към европейско пространство на пътна безопасност: насоки за политиката в областта на пътната безопасност през периода 2011—2020 година*“². В своята *Стратегия за устойчива и интелигентна мобилност*³ от 2020 г. Комисията си постави целта за нулев брой смъртни случаи във всички видове транспорт до 2050 г.

Въпреки че броят на смъртните случаи при пътнотранспортни произшествия през 2020 г. беше със 17 % по-нисък отколкото през 2019 г., това беше силно повлияно от безпрецедентния спад в обема на движението по пътищата вследствие на пандемията от COVID-19⁴. През годините преди 2020 г. почти не се наблюдава спад в броя на смъртните случаи при пътнотранспортни произшествия. Това забавяне, което вече се появи около 2014 г., накара министрите на транспорта на държавите — членки на Съюза, да изготвят по време на неофициалното заседание на Съвета по транспорт във Валета през март 2017 г. декларация на министрите относно пътната безопасност⁵. В тази декларация държавите членки призоваха Комисията да проучи възможността за укрепване на правната рамка на Съюза в областта на пътната безопасност, за да се обърне тази тенденция на застой.

¹ COM(2001) 370 final.

² COM(2010) 389 final.

³ COM(2020) 789 final.

⁴ По време на първия период на ограничителни мерки през април 2020 г. Европейският съвет за транспортна безопасност (ЕСТБ) докладва за намаление на обема на трафика в големите европейски градове със 70—85 % (<https://etsc.eu/covid-19-huge-drop-in-traffic-in-europe-but-impact-on-road-deaths-unclear/>).

⁵ Вж.: https://eumos.eu/wp-content/uploads/2017/07/Valletta_Declaration_on_Improving_Road_Safety.pdf; през юни 2017 г. Съветът прие заключения относно пътната безопасност, с които одобри Декларацията от Валета (вж. документ 9994/17).

В Декларацията от Валета⁶ изрично се призовава за действия по въпроса за взаимното признаване на решения, засягащи правото на управление, по отношение на водачите с чуждестранна регистрация:

„Министрите на транспорта приканват Комисията: (...) да проучи укрепването на правната рамка на Съюза за пътната безопасност със специален акцент върху сътрудничеството между държавите членки относно взаимното признаване на лишаването от право на управление на МПС на чуждестранните водачи на МПС, без да се засяга(т) съответното(ите) правно(и) основание(я) за такива предложения; (...).“

В този контекст важен елемент от усилията на Съюза за подобряване на пътната безопасност е последователното изпълнение на санкциите за пътнотранспортни нарушения, извършени в Съюза. Съгласно настоящата правна рамка обаче санкцията под формата на решение, засягащо правото на управление, не може да породи действие в целия Съюз, когато нарушението е извършено в държава членка, различна от тази, която е издала свидетелството за управление.

Тъй като издаването на свидетелство за управление е суверенен акт, този документ не може да бъде отнет със същото действие от друга държава членка. Следователно само държавата членка, която е издала свидетелството за управление, може да го отнеме с действие в целия Съюз. Други държави членки могат да ограничават правото на управление само по отношение на своята територия в съответствие с принципа на териториалност⁷. Поради това е наложително да се създаде рамка на Съюза за действието в целия Съюз на решения, засягащи правото на управление, и да се предотврати относителната безнаказаност на нарушителите на правилата за движение по пътищата.

Органите, които могат да приемат решения, засягащи правото на управление, са различни за всяка държава членка. Поради това налагането на действие в целия Съюз на решения, засягащи правото на управление, следва да бъде установено въз основа на националното законодателство на държавата членка, която е издала свидетелството за управление. Съгласно предложението държавите членки ще бъдат задължени да осигурят допълнително действие в целия Съюз, в съответствие със своето национално законодателство, на решение, засягащо правото на управление, наложено от друга държава членка.

Рамката следва да се основава на принципа, че действия, свързани с отнемането, временното ограничаване или частичното ограничаване на валидността на свидетелство за управление, следва да се прилагат във възможно най-голяма степен в целия Съюз, като по този начин се установява действие в целия Съюз на решенията, засягащи правото на управление. Такава рамка дава възможност на ЕС да постигне сходни резултати, както ако решенията, засягащи правото на управление, се признават взаимно, като същевременно отчита особеностите на автомобилния транспорт и

⁶ Декларация от Валета относно пътната безопасност, 2015 г., точка 9, буква в).

⁷ Това тълкуване се повтаря постоянно и в съдебната практика на Съда на Европейския съюз, вж. например дело C-419/10, Hofmann, ECLI:EU:C:2012:240, и дело C-260/13, Aykul, ECLI:EU:C:2015:257.

гарантира, че няма припокриване между действието в целия Съюз на решения, засягащи правото на управление, и инструментите, използвани в областта на сътрудничеството по наказателноправни въпроси.

В обхвата на настоящата инициатива попадат онези нарушения на правилата за движение по пътищата, които допринасят в най-голяма степен за пътнотранспортните произшествия и смъртните случаи, а именно превишена скорост, управление в нетрезво състояние, управление под въздействието на наркотични вещества и причиняване на смърт или тежка телесна повреда в резултат на пътнотранспортни нарушения, свързани с безопасността по пътищата.

Скоростта не само оказва пряко влияние върху честотата на пътнотранспортните произшествия и тяхната тежест, но в действителност несъобразената скорост е средно най-често регистрираното пътнотранспортно нарушение⁸. Броят на пътнотранспортните произшествия и тяхната тежест нарастват експоненциално с увеличаването на скоростта на движение. По същия начин намаляването на скоростта само с няколко km/h може значително да намали броя и тежестта на пътнотранспортните произшествия⁹.

Делът на нарушенията, свързани с несъобразена скорост, извършени от водачи с чуждестранна регистрация, може да се различава значително в отделните държави членки. Средно около 18 % от всички нарушения, свързани с несъобразена скорост, се извършват от водачи с чуждестранна регистрация. Това означава, че е значителен делът на водачите, които извършват тежки пътнотранспортни нарушения в други държави членки, но не носят (изцяло) отговорност за тях. Изпълнението на санкциите за нарушения, свързани със скоростта, има за цел да възпре водачите от превишаване на ограничението на скоростта, като нарушителите се наказват. Това засяга не само скоростта на водачите, които попадат сред действително санкционираните (специфично възпиране), но и тези, които виждат или получават сведения за налагането на санкции на водачите поради превишена скорост (общо възпиране)¹⁰.

С частичното премахване на съществуващата безнаказаност на тези нарушители, като се позволи на държавите членки взаимно да признават решения, засягащи правото на управление, взети в резултат на несъобразена скорост, се очаква скоростта на управление на тези нарушители да намалее, тъй като те ще почувстват необходимостта да спазват ограниченията на скоростта в чужбина в същата степен, в която правят това в собствената си държава членка. В действителност, особено като се има предвид, че несъобразената скорост е най-често извършваното пътнотранспортно нарушение по пътищата, взаимното признаване на решения, засягащи правото на управление, взети в резултат на извършването на такова нарушение, се очаква да окаже значително въздействие само върху пътната безопасност, тъй като според някои заинтересовани

⁸ https://etsc.eu/wp-content/uploads/ETSC_PINFLASH42_v2TH_JC_FINAL_corrected-060522.pdf.

⁹ Пак там.

¹⁰ Пак там.

страни ако средната скорост спадне само с 1 км/ч по всички пътища в ЕС, всяка година биха могли да бъдат спасени 2100 човешки живота¹¹.

Същата логика се прилага и за управлението в нетрезво състояние. Броят на нарушенията, свързани с управление в нетрезво състояние, се изчислява на 1,2 милиона през 2019 г. и се очаква да нарасне до 1,5 милиона до 2030 г. и до 2,4 милиона до 2050 г. въз основа на промяната в интензивността на санкционирането през периода 2010—2019 г.¹². За оценка на дела на нарушенията, при които отчетената след изследване концентрация на алкохол в кръвта е по-висока от 0,8, е използвано неотдавнашно проучване, проведено в контекста на проекта DRUID (управление под въздействието на наркотични вещества, алкохол и лекарства)¹³. На равнището на ЕС около 26 % от всички нарушения, свързани с употребата на алкохол, се оценяват като тежки, с възможна загуба на свидетелството за управление като последствие от тях. Освен това е изчислено, че около 15 % от всички пътнотранспортни нарушения се извършват от водачи с чуждестранна регистрация¹⁴.

По подобен начин наркотичните вещества могат да засегнат психичните и физиологичните функции, като причинят увреждане. Всъщност въз основа на епидемиологични проучвания на смъртните случаи при пътнотранспортни произшествия на национално равнище се счита, че делът на смъртните случаи при пътнотранспортни произшествия след употреба на наркотични вещества (включително лекарства) е 15—25 %¹⁵. Според друг доклад по проекта DRUID¹⁶ основният общ възпиращ фактор по отношение на управлението под въздействието на наркотични вещества е предполагаемият риск от разкриване, но проучване, проведено през 2018 г., показва, че само 14 % от всички водачи смятат, че е вероятно те да бъдат проверени за употребата на незаконни наркотични вещества¹⁷. Поради това следва да се повиши видимостта на санкционирането на нарушенията, свързани с управлението под въздействието на наркотични вещества. Във връзка с това и по отношение на връзката между наркотичните вещества и алкохола (обикновено наричани заедно „управление под въздействие“ или „УПВ“) е необходимо в предложената директива да се включи нарушението, свързано с управление под въздействието на наркотични вещества.

Освен нарушенията, свързани с несъобразена скорост и управление под въздействието на определени вещества, други видове поведение, при което се нарушават разпоредбите за движение по пътищата, също могат да доведат до тежка телесна повреда или дори до

¹¹ ЕСТБ (2019 г.), PIN Flash 36, Reducing Speeding in Europe (Намаляване на несъобразената скорост в Европа) <https://bit.ly/2YZgSzr>.

¹² Европейска комисия, Генерална дирекция „Мобилност и транспорт“, Modijefsky, M., Janse, R., Spit, W., и др., „Предотвратяване на управлението под въздействието на алкохол и наркотични вещества: окончателен доклад“, Служба за публикации на Европейския съюз, 2022 г., <https://data.europa.eu/doi/10.2832/284545>.

¹³ Европейски център за мониторинг на наркотични вещества и наркомании (2012 г.): управление под въздействието на наркотични вещества, алкохол и лекарства в Европа — констатации от проекта DRUID (https://www.emcdda.europa.eu/attachements.cfm/att_192773_EN_TDXA12006ENN.pdf).

¹⁴ SWD(2023) 126 final.

¹⁵ Европейска комисия, Генерална дирекция „Мобилност и транспорт“, Modijefsky, M., Janse, R., Spit, W., и др., „Предотвратяване на управлението под въздействието на алкохол и наркотични вещества: окончателен доклад“, Служба за публикации на Европейския съюз, 2022 г., <https://data.europa.eu/doi/10.2832/284545>.

¹⁶ Microsoft Word - FINAL Deliverable 4_2_1 DRAFTv10 (bast.de).

¹⁷ <https://www.esranet.eu/en/publications/>.

смъртни случаи, по-специално на уязвими участници в движението по пътищата като деца, пешеходци, велосипедисти и хора, управляващи (електрически) скутери, и лица с намалена подвижност. Поради тези съображения в предложената директива се предвижда разширяване на действието в целия ЕС на решения, засягащи правото на управление, взети в резултат на посочените видове поведение.

В оценката на Директива 2006/126/ЕО¹⁸ се стига до заключението, че липсата на конкретна и ефективна рамка на ЕС относно решенията, засягащи правото на управление, създава предизвикателства, когато става въпрос за предотвратяване на злоупотреби от страна на водачи, които извършват нарушения на територията на една държава членка, но след това могат да продължат да управляват в друга държава членка, без за тях да има последици от тези нарушения. Това се потвърждава от мненията на 16 от 21 респонденти, представляващи национални органи, които считат, че като цяло важен проблем е фактът, че последиците, свързани с решенията, засягащи правото на управление, не са едни и същи по отношение на водачите с местна регистрация и на тези с чуждестранна регистрация в държавата членка, в която е извършено нарушението. На въпроса за липсата на действие в целия Съюз на решения, засягащи правото на управление, осигурено чрез тяхното взаимно признаване, някои държави членки потвърдиха, че това затруднява трансграничното прилагане на решенията, засягащи правото на управление, и следователно представлява риск за пътната безопасност в ЕС, особено в случаите, когато забраната за управление е резултат от тежки нарушения (например управление под въздействието на алкохол). Целевото проучване сред националните органи, проведено в контекста на оценката, до голяма степен потвърди възможността за отрицателно въздействие върху пътната безопасност и туризма за свидетелства за управление в резултат на липсата на рамка на ЕС относно решенията, засягащи правото на управление, въпреки че нейното въздействие би било трудно да се оцени.

Когато в настоящия обяснителен меморандум се прави позоваване на взаимното признаване на решенията, засягащи правото на управление, в контекста на подготвителната работа, то следва да се тълкува като целта на политиката за осигуряване на действието в целия Съюз на решенията, засягащи правото на управление, тъй като това винаги е била първоначалната цел на инициативата.

Освен това в контекста на подготвителната работа по Директива 2015/413 бе разгледано и осигуряването на действието в целия Съюз на решенията, засягащи правото на управление, чрез тяхното взаимно признаване¹⁹.

При подготвителната работа по преразглеждането на Директива 2006/126/ЕО по-голямата част от респондентите в откритата обществена консултация (68 %, 5146 от 7532) заявиха, че е много важно или важно приложното поле на посочената директива

¹⁸ Работен документ на службите на Комисията SWD (2022) 0017 final, Оценка на Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. относно свидетелства за управление на превозни средства.

¹⁹ Статистическите данни и резултатите от представеното тук проучване са част от проучването в подкрепа на оценката на въздействието във връзка с преразглеждането на Директива (ЕС) 2015/413 за улесняване на трансграничния обмен на информация относно пътнотранспортни нарушения, свързани с безопасността по пътищата, консорциум ECORYS (2022 г.), MOVE/C2/SER/2019—425/SI2.819667 — да се добави препратка.

да бъде разширено, за да включва правила относно взаимното признаване на решенията, засягащи правото на управление. Повечето заинтересовани страни²⁰ подкрепиха по време на семинара и целевите интервюта разработването на концепцията за взаимно признаване на решенията, засягащи правото на управление. Нидерландия обаче посочи някои опасения от правно естество²¹, докато Германия изрази известни опасения поне в началния етап.

Като цяло много заинтересовани страни подкрепиха действието в целия Съюз на решенията, засягащи правото на управление, осигурено чрез тяхното взаимно признаване, особено когато става въпрос за нарушения, свързани с несъобразена скорост и управление в нетрезво състояние. Това беше потвърдено при откритата обществена консултация, където около 6106 (81 %) и 4966 (66 %) от 7532 респонденти считат, че действието в целия Съюз на решенията, засягащи правото на управление, осигурено чрез тяхното взаимно признаване, взети в резултат на управление под въздействието на алкохол или наркотични вещества и на несъобразена скорост, е от особена важност или е важно за преразглеждането на Директива 2006/126/ЕО. По-специално на въпроса за кои нарушения следва да се осигури такова действие в ЕС 87 % от респондентите в откритата обществена консултация (6586 от 7532) са посочили управление под въздействието на алкохол и наркотични вещества, а 46 % (3470 от 7532) са посочили несъобразена скорост. В целевите интервюта някои заинтересовани страни²² изразиха подкрепа за осигуряване на действие в целия Съюз на решенията, засягащи правото на управление, чрез тяхното взаимно признаване, взети в резултат на несъобразена скорост и управление в нетрезво състояние. Швеция, Словения и Белгия също изразиха подкрепа, въпреки че признаха трудностите при постигането на споразумение с други държави членки и при действителното прилагане.

Липсата на ясна рамка на ЕС за действие в целия Съюз на решенията, засягащи правото на управление, осигурено чрез тяхното взаимно признаване, поражда предизвикателства, когато става въпрос за предотвратяване на злоупотреби от страна на водачите, и оказва въздействие върху пътната безопасност. Тази констатация беше потвърдена и от държавите членки по време на целевите интервюта. Намаляването както на опасното поведение на водачите, така и на броя на водачите без свидетелство за управление изглежда са важни фактори за заинтересованите страни, които са отговорили на откритата обществена консултация. В действителност около 55 % (5063 от 7532) и 69 % (5201 от 7532) от тях съответно ги оценяват като изключително важни или много важни.

В целевото проучване голяма част от представителите на националните органи посочиха за важен проблем като цяло факта, че решенията, засягащи правото на управление в ЕС, не водят до едни и същи последици за водачите с местна регистрация и водачите с чуждестранна регистрация в държавата членка, в която е извършено нарушението (16/21). В целевото проучване респондентите от неправителствени организации изразиха съгласие, че фактът, че за водачите с местна регистрация и

²⁰ Европейска федерация на жертвите на пътнотранспортни произшествия, FR, ETSC, HU, SE, SI, BE, CEETAR и NL.

²¹ NL изрази опасения относно различните правила и процедури, приложими в ЕС.

²² Европейският съвет за транспортна безопасност, Европейското сдружение на производителите на мотоциклети и Dansk Kørelærer-Union (Съюз на датските инструктори по кормуване).

водачите с чуждестранна регистрация има различни последици по отношение на решенията, засягащи правото на управление, представлява важен проблем във връзка с пътната безопасност (64 %). По подобен начин те изразиха съгласие, че различните последици по отношение на налагането на наказание/отнемане на контролни точки за водачите с местна регистрация и водачите с чуждестранна регистрация представлява важен проблем във връзка с пътната безопасност (64 %).

Националните органи изчисляват, че средно годишният брой на извършените нарушения, водещи до решения, засягащи правото на управление, е в диапазона от 25 000 до над 50 000. Броят на решенията, засягащи правото на управление, за водачи с местна регистрация (например чието свидетелство за управление е издадено в същата държава членка, която налага такова решение, засягащо правото на управление) бе оценен в диапазона от 0 до 5000. Броят на решенията, засягащи правото на управление, за водачи с чуждестранна регистрация (например чието свидетелство за управление не е издадено в държавата членка, която налага такова решение, засягащо правото на управление), бе оценен в диапазона от 0 до 5000. Повечето респонденти изчислиха, че броят на извършваните годишно нарушения, довели до налагането на наказание/отнемане на контролни точки, е в диапазона от 0 до 1000. Малко повече респонденти изчислиха броя на нарушенията, които водят до налагането на наказание/отнемане на контролни точки за водачи с местна регистрация (например чието свидетелство за управление е издадено в същата държава членка, която налага наказанието/отнемането на контролни точки), в диапазона от 0 до 1000. Броят на нарушенията, които водят до налагането на наказание/отнемане на контролни точки за водачи от други държави — членки на ЕС (например чието свидетелство за управление не е издадено в държавата членка, която налага решение, засягащо правото на управление), бе оценен в диапазона от 0 до 5000.

С оглед на подготвителната работа се потвърждава, че създаването на специфична и ефикасна система за действие в целия Съюз на решения, засягащи правото на управление, вероятно ще окаже значително въздействие върху пътната безопасност. Освен това настоящото предложение е част от пакет, който се отнася до преразглеждането на две други свързани директиви:

- Директива (ЕС) 2015/413 за улесняване на трансграничния обмен на информация относно пътнотранспортни нарушения, свързани с безопасността по пътищата²³, и
- Директива 2006/126/ЕО относно свидетелства за управление на превозни средства²⁴.

Директива (ЕС) 2015/413 е един от основните елементи на санкционирането на някои ясно определени пътнотранспортни нарушения, когато такива нарушения са извършени с превозно средство, регистрирано в държава членка, различна от тази, в която е

²³ Директива (ЕС) 2015/413 на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2015 г. за улесняване на трансграничния обмен на информация относно пътнотранспортни нарушения, свързани с безопасността по пътищата (ОВ L 68, 13.3.2015 г., стр. 9).

²⁴ Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. относно свидетелства за управление на превозни средства (преработена) (ОВ L 403, 30.12.2006 г., стр. 18).

извършено нарушението, което в повечето случаи означава, че нарушителят е с чужда регистрация. Поради това беше важно обхватът на настоящото предложение да се приведе във възможно най-голяма степен в съответствие с нарушенията във връзка с тази инициатива. В противен случай правоприлагащите органи може да не разполагат с достатъчно инструменти за действително провеждане на разследването, което би завършило с решение, засягащо правото на управление. Освен това нарушителите с чуждестранна регистрация може да не се ползват от същото равнище на процесуални гаранции като нарушителите с местна регистрация, което преразглеждането на тази директива има за цел да гарантира по-добре. По време на подготвителната работа по това предложение стана ясно, че макар приложимите прагове, които водят до решения, засягащи правото на управление, да се различават значително в отделните държави членки, някои пътнотранспортни нарушения, свързани с безопасността по пътищата, водят до решения, засягащи правото на управление, във всички или в повечето държави членки.

- **Съгласуваност с действащите разпоредби в тази област на политиката**

Създаването на система за действие в целия Съюз на решения, засягащи правото на управление на нарушители с чуждестранна регистрация, непрекъснато е основен акцент на инициативата за преразглеждане на Директива 2006/126/ЕО²⁵.

Член 11, параграф 4 от посочената директива урежда някои елементи на решенията, засягащи правото на управление. Преразглеждането на Директива 2006/126/ЕО, извършено успоредно с настоящата инициатива от съображения за правна последователност и съгласуваност, ще обхване издаването на свидетелства за управление на водачи, по отношение на които е било взето решение, засягащо правото на управление, и изключенията от взаимното признаване на (валидността на) свидетелства за управление, когато притежателят им е предмет на решение, засягащо правото на управление в държава членка, различна от тази, която е издала свидетелството за управление. Освен това тя ще съдържа разпоредби, улесняващи прилагането на частични решения, засягащи правото на управление, чрез възможността за отбелязване на тази информация върху свидетелствата.

Предложението за специален правен акт, който да осигури действие в целия Съюз на решенията, засягащи правото на управление, чрез тяхното взаимно признаване, също беше постоянна цел на Комисията. През 2006 г. Комисията посочи в съобщение относно решенията, засягащи правото на управление, взети в резултат на осъдителни присъди²⁶, че възнамерява да предложи правен акт, който да замени Конвенцията от 1998 г. за лишаване от правото да се управлява моторно превозно средство²⁷. Що се отнася по принцип до взаимното признаване на решения, засягащи правото на управление, Комисията заяви като част от това съобщение, че подкрепя секторен подход в сектори, в които съществува обща основа между държавите членки (като решенията, засягащи правото на управление).

²⁵ Вж. първоначалната оценка на въздействието на инициативата за преразглеждане на Директивата относно свидетелствата за управление: https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12978-Revision-of-the-Directive-on-Driving-Licences_bg.

²⁶ COM(2006) 73 final.

²⁷ ОВ С 2016, 10.7.1998 г., стр. 1.

- **Съгласуваност с други политики на Съюза**

Предложението също така е в пълно съответствие с основните достижения на правото на ЕС в областта на пътната безопасност.

То няма съществено отражение върху Директива (ЕС) 2022/2561 на Европейския парламент и на Съвета²⁸ и Регламент (ЕС) 2019/2144 на Европейския парламент и на Съвета²⁹. То е в съответствие и с *рамката за политиката на ЕС в областта на пътната безопасност за периода 2021—2030 г. — следващи стъпки към „Нулева смъртност“*³⁰.

Както беше посочено по-горе, Директива (ЕС) 2015/413 се преразглежда успоредно с настоящото предложение от съображения за правна последователност и съгласуваност. В това отношение следва да се подчертае отново, че се очаква Директива (ЕС) 2015/413 да се превърне в основен елемент на разследването и по този начин косвено да допринесе и за изпълнението на санкциите, по-специално в случаите, когато самоличността на нарушителя е била установена дистанционно. Тъй като преразгледаната Директива (ЕС) 2015/413 има за цел да разшири обмена на информация и взаимопомощта между държавите членки, може да се приеме, че броят на успешно разследваните нарушения, а в резултат на това и на наложените решения, засягащи правото на управление, ще се увеличи значително.

По подобен начин преразглеждането на Директива (ЕС) 2015/413 има за цел да предостави по-високо равнище на защита на процесуалните права и на основните права на подложените на наказателно преследване или установените нарушители с чуждестранна регистрация, независимо от това дали нарушението е установено дистанционно или нарушителят е задържан, преди да напусне държавата членка, в която е извършено нарушението.

С преразглеждането на Директива 2006/126/ЕО и на рамката на Съюза за свидетелствата за управление ще се допълнят и правилата, установени в предложената директива, както е посочено по-горе. Освен това преразгледаната Директива относно свидетелствата за управление ще спомогне за практическото прилагане на частичните ограничения, наложени на водача, и ще засили възможността държавата членка по местонарушението да не признава валидността на свидетелството за управление на нарушителя в случаите, когато предложената директива не е приложима.

Също така правилата за защита на личните данни се прилагат и за обмена на информация, свързана със свидетелствата за управление, по-специално:

²⁸ Директива (ЕС) 2022/2561 на Европейския парламент и на Съвета от 14 декември 2022 г. относно начална квалификация и продължаващо обучение на водачи на някои пътни превозни средства за превоз на товари или пътници (кодифициран текст) (ОВ L 330, 23.12.2022 г., стр. 46).

²⁹ Регламент (ЕС) 2019/2144 на Европейския парламент и на Съвета от 27 ноември 2019 г. относно изискванията за одобряване на типа на моторни превозни средства и техните ремаркета, както и на системи, компоненти и отделни технически възли, предназначени за такива превозни средства, по отношение на общата безопасност на моторните превозни средства и защитата на пътниците и уязвимите участници в движението по пътищата (ОВ L 325, 16.12.2019 г., стр. 1).

³⁰ SWD (2019) 283 final.

- Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета (Общ регламент относно защитата на данните)³¹; и
- Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета³².

Предложението е съгласувано и с други инструменти, позволяващи взаимното признаване на присъди или съдебни решения по наказателноправни въпроси. С него се запълва празнина по отношение на решения, засягащи правото на управление, взети в резултат на съдебни решения по наказателноправни въпроси. За да се избегне евентуално припокриване между предложената директива и достиженията на правото на Съюза в областта на правосъдието и вътрешните работи, се пояснява, че предложението не засяга тези инструменти.

2. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ, СУБСИДИАРНОСТ И ПРОПОРЦИОНАЛНОСТ

• Правно основание

Основната цел на предложението е да се подобри пътната безопасност и да се гарантира високо равнище на защита за всички участници в движението по пътищата в Съюза, което беше подчертано и в призива на министрите на транспорта от ЕС в Декларацията от Валета.

Съгласно съдебната практика на Съда на Европейския съюз законодателят на Съюза разполага с широки законодателни правомощия по отношение на приемането на подходящи общи правила за установяване на обща транспортна политика³³. Подобряването на пътната безопасност е основна цел на транспортната политика на Съюза. Поради това мерките, преследващи тази цел, могат да се приемат на основание на член 91, параграф 1, буква в) от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС)³⁴.

Поради това подходящото правно основание за предложената директива е член 91, параграф 1, буква в) от ДФЕС.

• Избор на инструмент

С член 91, параграф 1, буква в) от ДФЕС на законодателя на ЕС се дава възможността да приема регламенти и директиви.

За настоящото предложение директивата е най-подходящата форма на инструмент, който да се използва, за да се отчетат различията в приложимите правила за налагане и

³¹ Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1).

³² Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 89).

³³ Дело С-223/02, *Испания и Финландия/Парламент и Съвет*, ECLI:EU:C:2004:497, точка 29 и цитираната там съдебна практика.

³⁴ Дело С-43/12, *Комисия/Парламент и Съвет*, ECLI:EU:C:2014:298, точка 43 и цитираната там съдебна практика.

прилагане на решения, засягащи правото на управление, в рамките на държавите членки.

- **Субсидиарност (при неизключителна компетентност)**

Съгласно член 5, параграф 3 от ДЕС Съюзът действа само ако целите на предвиденото действие не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки. Съгласно настоящата законодателна рамка водачите с местна регистрация, които извършват дори най-осъдителните пътнотранспортни нарушения, запазват правото си да управляват във всички държави членки, различни от държавата членка, в която е извършено нарушението, дори ако тази държава членка ограничава тези права. Единствената ситуация, при която решение, засягащо правото на управление, има действие в целия Съюз, е когато държавата членка, която прилага решението, засягащо правото на управление, е тази, която е издала свидетелството за управление на нарушителя.

По съображения, свързани с пътната безопасност, е от изключително значение да се гарантира привеждането в действие в целия Съюз на решенията, засягащи правото на управление. Това може да бъде постигнато единствено чрез правен инструмент на ЕС. Решението за издаване на свидетелство за управление или за лишаване на дадено лице от правото на управление чрез разпореждане с валидността на това свидетелство за управление, е част от суверенитета на държавите членки. Поради това действието в целия Съюз на решения, засягащи правото на управление, винаги ще зависят от действията на държавата членка, издала свидетелството за управление, която не разполага с необходимата информация, правни инструменти или стимул да действа без намесата на Съюза.

- **Пропорционалност**

Мерките по настоящата инициатива не надхвърлят необходимото за постигане на целта за подобряване на безопасността по пътищата чрез привеждане в действие в целия Съюз на решения, засягащи правото на управление, в резултат на извършването на определени пътнотранспортни нарушения, свързани с безопасността по пътищата. Директивата предвижда предаването на решение, засягащо правото на управление, на държавата членка, издала свидетелството за управление, само по отношение на тези тежки пътнотранспортни нарушения, свързани с безопасността по пътищата, които представляват основните причини за пътнотранспортни произшествия и смъртни случаи в рамките на ЕС, а именно нарушенията, свързани с управление в нетрезво състояние (управление с концентрация на алкохол в кръвта, надвишаваща максималната стойност, разрешена от закона) и несъобразена скорост (нарушение на ограниченията на скоростта, които са в сила за съответния път или тип превозно средство), както и нарушението управление под въздействието на наркотични вещества. Решението, засягащо правото на управление, може да бъде предадено и ако се отнася до пътнотранспортно нарушение, което е причинило смърт или тежка телесна повреда.

3. РЕЗУЛТАТИ ОТ ПОСЛЕДВАЩИТЕ ОЦЕНКИ, КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОЦЕНКИТЕ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

- **Последващи оценки/проверки за пригодност на действащото законодателство**

През 2012 г. Комисията, в качеството си на възложител, извърши правно проучване³⁵ относно актуалното състояние на решенията, засягащи права в рамките на ЕС, в три предварително определени области, включително решенията, засягащи правото на управление. При проучването бе анализирана не само съответната правна рамка на ЕС, но и съществуващите многонационални и двустранни договори и конвенции. В проучването, наред с другото, се стига до заключението, че следва да бъде приета нова директива, която да регулира трансграничното прилагане на решения, засягащи правото на управление.

През 2022 г. Комисията сключи договор с консорциум, съставен от дружествата Ecorys, Wavestone и Grimaldi, който да подкрепи³⁶ оценката на въздействието при преразглеждането на Директива (ЕС) 2015/413. Като част от това проучване беше проведено задълбочено изследване на регулаторната рамка и съдебната практика на Съда на ЕС относно решенията, засягащи правото на управление. Заключението от това проучване също така подкрепи създаването на нов правен акт, който да осигури действие в целия Съюз на решенията, засягащи правото на управление, чрез тяхното взаимно признаване.

Както бе споменато по-горе, понастоящем ситуацията, при която държава членка, в съответствие с националното си законодателство и поради неправомерно поведение на нейна територия, временно ограничава правото на управление на притежателя на свидетелство за управление, издадено от друга държава членка, се урежда частично от Директива 2006/126/ЕО.

През 2022 г. Европейската комисия публикува последваща оценка³⁷ на тази директива. Тя показва, че комбинираното действие на Директива 2006/126/ЕО и двата предходни документа по отношение на свидетелствата за управление е довело до общо ниво на безопасност за участниците в движението по пътищата в рамките на Съюза и е улеснило свободното движение. Тя показва също така, че има възможност за по-нататъшно повишаване на равнището на пътна безопасност в рамките на Съюза, както и на ефективността и пропорционалността на някои от регулаторните изисквания.

³⁵ Vermeulen, Gert & Bondt, Wendy & Ryckman, Charlotte & Persak, Nina. (2012 г.). The disqualifications triad: approximating legislation, executing requests, ensuring equivalence (Трите фактора при решенията, засягащи права: сближаване на законодателството, изпълнение на искания, гарантиране на равностойност).

³⁶ Проучване в подкрепа на оценката на въздействието във връзка с преразглеждането на Директива (ЕС) 2015/413 за улесняване на трансграничния обмен на информация относно пътнотранспортни нарушения, свързани с безопасността по пътищата, консорциум ECORYS (2022 г.), MOVE/C2/SER/2019—425/SI2.819667 — да се добави препратка.

³⁷ Работен документ на службите на Комисията — Оценка на Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. относно свидетелства за управление на превозни средства, SWD/2022/0017 final.

- **Консултации със заинтересованите страни**

В съответствие с Насоките за по-добро регулиране³⁸ по време на последващата оценка на Директива 2006/126/ЕО и оценката на въздействието във връзка с преразглеждането на тази директива бяха проведени консултации със заинтересованите страни и по отношение на настоящото предложение.

По време на подготвителния етап на последващата оценка на 16 октомври 2020 г. беше проведена работна среща на заинтересованите страни с цел събиране на доказателства, потвърждаване на установените констатации, търсене на обратна информация относно новите констатации и събиране на мнения.

След това между 28 октомври 2020 г. и 20 януари 2021 г. беше проведена открита обществена консултация, която предостави възможност на заинтересованата общественост и заинтересованите страни да изразят становищата си относно действащите правила.

По време на подготвителния етап на оценката на въздействието заинтересованите страни имаха възможност да предоставят обратна информация относно първоначалната оценка на въздействието (второто тримесечие на 2021 г.). Впоследствие бяха проведени следните целеви консултации:

- два кръга от интервюта:
 - проучвателни интервюта по време на началния етап (първото и второто тримесечие на 2022 г.);
 - задълбочени интервюта за попълване на пропуските в информацията и оценка на очакваното въздействие на мерките на политиката (второто и третото тримесечие на 2021 г.);
- два кръга от проучвания:
 - проучване за обосноваване на анализа на проблемите (второто тримесечие на 2022 г.);
 - проучване за оценка на въздействието на мерките на политиката (второто и третото тримесечие на 2022 г.).

И накрая, през третото тримесечие на 2022 г. се проведе нова открита обществена консултация.

Европейският парламент подкрепя укрепването на рамката за пътната безопасност, по-специално чрез въвеждането на инструмент за взаимното признаване на решения, засягащи правото на управление³⁹.

³⁸ https://commission.europa.eu/law/law-making-process/planning-and-proposing-law/better-regulation_bg.

³⁹ Резолюция на Европейския парламент от 6 октомври 2021 г. относно „Рамка за политиката на ЕС относно пътната безопасност за периода 2021—2030 г. — следващи стъпки към „Нулева смъртност“ (2021/2014(INI)).

- **Събиране и използване на експертни становища**

По време на етапа на оценка на въздействието се проведе експертна работна среща относно последиците от пътнотранспортните нарушения и медицинската годност (второто тримесечие на 2022 г.).

По време на подготвителните етапи както на етапа на последваща оценка, така и на оценката на въздействието, комитетът по свидетелствата за управление, създаден съгласно член 9 от Директива 2006/126/ЕО и съставен основно от експерти от държавите членки, беше постоянно информиран и с него бяха провеждани консултации.

- **Оценка на въздействието**

Извършена бе оценка на въздействието⁴⁰ във връзка с преразглеждането на Директива 2006/126/ЕО, включително на елементи относно решенията, засягащи правото на управление. Оценката на въздействието беше одобрена чрез писмена процедура и на 18 ноември 2022 г. получи положително становище без коментари от Комитета за регулаторен контрол⁴¹. Освен това при подготвителната работа по преразглеждането на Директива (ЕС) 2015/413 бе разгледан по същество и въпросът за осигуряване на действие в целия Съюз на решенията, засягащи правото на управление, чрез тяхното взаимно признаване. Резултатите от работата по проучването потвърдиха, че решенията, засягащи правото на управление, следва да бъдат включени в преразглеждането на Директива 2006/126/ЕО, особено поради факта, че те не попадат в приложното поле на Директива (ЕС) 2015/413. Въпреки това при разработването на вариантите на политиката Комисията използва и за двете директиви информацията, събрана по време на етапа на оценка⁴².

Окончателният доклад от проучването в подкрепа на оценката на въздействието на инициативата за преразглеждане на Директива 2006/126/ЕО, което обхваща и настоящото предложение, включва подробно описание и оценка на добавената стойност на инициативата и нейните връзки с други инициативи на политиката. Те могат да бъдат намерени в раздели 3.3, 1.3 и 1.5 от посочения доклад. Подробно описание на вариантите на политиката е включено в раздел 5.2 и 8.1, а в раздел 6 е представен всеобхватен анализ на въздействието на всички варианти. Резюмето на разгледаните варианти на политиката може да бъде намерено в обяснителния меморандум, придружаващ предложението за преразглеждане на Директива 2006/126/ЕО⁴³. В Конвенцията за лишаване от правото да се управлява моторно превозно средство от 1998 г. (Акт на Съвета от 17 юни 1998 г.)⁴⁴ беше

⁴⁰ SWD(2023) 128 final.

⁴¹ RSB/RM/cdd — rsb(2022)7907617.

⁴² Оценката на установяването на режим на действие в целия Съюз на решения, засягащи правото на управление, представена в настоящата глава, се основава до голяма степен на информацията, събрана в рамките на проучването в подкрепа на оценката на въздействието във връзка с преразглеждането на Директива (ЕС) 2015/413 за улесняване на трансграничния обмен на информация относно пътнотранспортни нарушения, свързани с безопасността по пътищата — Окончателен доклад [предстои да бъде публикуван].

⁴³ COM(2023) 127 final.

⁴⁴ Акт на Съвета от 17 юни 1998 г. за съставяне на Конвенция за лишаване от правото да се управлява моторно превозно средство (98/C 216/01).

предложена рамка на ЕС за еднакво трансгранично прилагане на решения, засягащи правото на управление, която не влезе в сила поради липсата на ратификация от страна на държавите членки (само седем държави членки я ратифицираха⁴⁵). Поради тази причина тя беше отменена през 2016 г.⁴⁶.

Изглежда, че с приемането на Директива 2006/126/ЕО бе предприета стъпка към осигуряване на действие в целия Съюз на решенията, засягащи правото на управление, като съответните разпоредби на предишната директива относно свидетелствата за управление (член 8 от Директива 91/439/ЕИО)⁴⁷ бяха частично изменени, за да се смекчи явлението „туризъм за свидетелства за управление“. Формулировката на новата разпоредба, член 11, параграф 4 от Директива 2006/126/ЕО, обаче не предоставя необходимата яснота. Въпросната разпоредба е тълкувана неколкократно от Съда на ЕС⁴⁸ поради съмнения, свързани с нейната формулировка, и поради различните положения, които се прилагат по отношение на решенията, засягащи правото на управление, наложени на водачи с местна регистрация и на водачи с чуждестранна регистрация. Освен това, както е подчертано и от Съда на ЕС⁴⁹, такова задължение не е ефективно и изпълнимо, докато не бъде въведена система за обмен на информация относно решенията, засягащи правото на управление, между държавите членки, която да дава възможност на всички държави членки действително да проверят дали по отношение на даден кандидат за свидетелство за управление предстои влизане в сила или е наложено решение, засягащо правото на управление, в чужбина.

В резултат на описаните по-горе проблеми съгласно настоящата рамка по отношение на нарушителите с чуждестранна регистрация се вземат решения, засягащи правото на управление, само в държавата, в която те са извършили нарушение, но все още могат да управляват във всички други държави — членки на ЕС, освен когато решението, засягащо правото на управление, е наложено от тяхната държава членка на издаване. Това е основен проблем, ако се вземе предвид сериозният риск за пътната безопасност от страна на водачите, които се движат в рамките на ЕС и чието свидетелство за управление е временно ограничено, частично ограничено или отнето в една от държавите членки поради сериозни и повтарящи се нарушения на правилата за движение по пътищата.

Нещо повече, извън изричната забрана за това (или когато други държави членки не са надлежно информирани за действаща забрана) водачът с чуждестранна регистрация ще може да кандидатства за ново свидетелство за управление в държавата си на пребиваване, за да си възстанови правото на управление навсякъде, тъй като новото

⁴⁵ BG, CY, IE, RO, SK, ES и UK.

⁴⁶ Регламент (ЕС) 2016/95 на Европейския парламент и на Съвета от 20 януари 2016 г. за отмяна на някои актове в областта на полицейското сътрудничество и съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси (ОВ L 26, 2.2.2016 г., стр. 9).

⁴⁷ Директива 91/439/ЕИО на Съвета от 29 юли 1991 г. относно свидетелствата за управление на моторни превозни средства (ОВ L 237, 24.8.1991 г., стр. 1).

⁴⁸ Вж. по-специално решение от 20 ноември 2008 г., Weber, дело C-1/07, ECLI:EU:C:2008:640; решение от 2 декември 2010 г., Scheffler, дело 334-09, ECLI:EU:C:2010:731; решение от 26 април 2012 г., Hofmann, C-419/10, ECLI:EU:C:2012:240, т. 71; решение от 23 април 2015 г., Aykul, C-260/13, ECLI:EU:C:2015:257; решение от 21 май 2015 г., Wittmann, C-339/14, ECLI:EU:C:2015:333.

⁴⁹ Дело C- 419/10, Hofmann, ECLI:EU:C:2012:240, т. 82.

свидетелство за управление по принцип трябва да бъде признато дори в държавата, в която е извършено нарушението. Същото може да направи водач, по отношение на когото е наложено решение, засягащо правото на управление, в собствената му държава, като промени пребиваването си, преди да кандидатства за ново свидетелство за управление.

Правното основание за обмен в целия ЕС на информация относно решения, засягащи правото на управление, действително вече е залегнало в Директива 2006/126/ЕО⁵⁰, която изрично изисква държавите членки да си оказват взаимопомощ при прилагането на нейните мерки и да обменят информация относно свидетелствата за управление, които са издали, заменили, подменили, подновили или отменили, като използват създадената за тези цели мрежа на ЕС за свидетелства за управление (т.е. RESPER). Освен това Директива (ЕС) 2015/413 би могла също така да улесни изпълнението на санкциите, като от държавата членка, на чиято територия е извършено нарушението, се изисква да информира нарушителя за всяко решение, засягащо правото на управление, придружаващо твърдяното извършено нарушение.

Оценка на мерките и вариантите на политиката

Мерките в рамките на различните варианти на политиката бяха подложени на количествена и качествена оценка на икономическите и социалните въздействия (по отношение на пътната безопасност) и на въздействието върху основните права. Времевият хоризонт 2025—2050 г. е избран за оценка на въздействията в съответствие с базовите прогнози. Що се отнася до основните права, последиците ще продължат да се контролират от стриктното прилагане на правилата за защита на данните, по-специално в RESPER.

Икономическото и социалното въздействие на предпочитания вариант във връзка с осигуряването на действие в целия Съюз на решенията, засягащи правото на управление, се очаква да бъде като цяло положително и инициативата следва да повиши пътната безопасност в държавите членки. Увеличаването на вероятността за ефективно изпълнение на дадено решение, засягащо правото на управление, издадено в трансграничен контекст, също увеличава възпиращия ефект върху извършването на престъпление, свързано с безопасността по пътищата, независимо от границите на държавите членки. Социалното въздействие като цяло би било много положително, тъй като жертвите могат да получат гаранции, че мерките, свързани с пътнотранспортни нарушения, извършени от чужденец, няма да останат неизпълнени.

Целите на инициативата ще доведат до ограничено увеличение на оперативните разходи на RESPER. Това обаче следва да бъде компенсирано повече от достатъчно от ползите от спасяването на човешки живот поради повишената пътна безопасност.

Предприятията, МСП и микропредприятията не се очаква да бъдат пряко засегнати от настоящото законодателно предложение.

⁵⁰ Член 15, член 7, параграф 5, а съгласно съдебната практика — и член 11, параграф 4 от посочената директива.

- **Основни права**

Осигуряването на действие в целия Съюз на мерките, свързани с решения, засягащи правото на управление, може да засегне основните права, защитени от Хартата на основните права на ЕС⁵¹ (Хартата) и Европейската конвенция за правата на човека⁵² (ЕКПЧ).

Решението на държавата членка на издаване да осигури действие в целия Съюз на решенията, засягащи правото на управление, допълнително ще ограничи възможността нарушителят да управлява превозно средство със силово задвижване в Съюза. В зависимост от личното му положение това може да засегне упражняването на професионалната му дейност, семейния му живот и възможностите за използване на неговите моторни превозни средства. Поради това предложението може да засегне няколко основни права — правото на труд или свободата на стопанска инициатива, правото на семеен живот, правото на собственост. Освен това предвидените процедури могат да засегнат и правото на справедлив съдебен процес на дадено лице, правото му на защита и правото му на защита на личните му данни.

Ограничения на основните права на нарушителя могат да бъдат налагани, ако са необходими и ако действително отговарят на признати от Съюза цели от общ интерес. Такъв е случаят, когато признатата от Съюза цел от общ интерес е подобряването на пътната безопасност. Ограниченията не надхвърлят необходимото за постигането на тази цел: водач, който е извършил такива пътнотранспортни нарушения в държава членка, различна от тази, която е издала свидетелството му за управление, като същевременно се ползва от правото на свободно движение, следва да понесе същите последици, когато по отношение на свидетелството му за управление бъде взето решение, засягащо правото на управление, каквито засягат водач от държавата членка, в която е извършено нарушението. Такива водачи следва да загубят свидетелството си за управление или правото на управление в целия Съюз. В противен случай пътната безопасност би могла да бъде защитена само в държавата членка по местонарушението, което би представлявало частичен и неефективен резултат.

Освен това в предложената директива са включени някои важни гаранции. В предложението се предвиждат основания за изключение, когато са налице сериозни основания да се счита, въз основа на конкретни и обективни доказателства, че при конкретните обстоятелства по случая изпълнението на решението, засягащо правото на управление, би довело до нарушение на основно право, установено в Хартата. Друго основание за изключение се прилага, когато процесуалните гаранции във връзка с провежданите задочно процедури не са спазени. То е подобно на тези, които се прилагат за други инструменти за взаимно признаване след влизането в сила на Рамково решение 2009/299/ПВР, които укрепват процесуалните права на лицата и насърчават прилагането на принципа за взаимно признаване на решения, постановени в отсъствието на засегнатото лице по време на съдебния процес⁵³.

⁵¹ ОВ С 326, 26.10.2012 г., стр 391.

⁵² Съвет на Европа, Европейска конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, изменена с протоколи № 11, 14 и 15, 4 ноември 1950 г., ETS 5.

⁵³ Рамково решение 2009/299/ПВР на Съвета от 26 февруари 2009 г. за изменение на рамкови решения 2002/584/ПВР, 2005/214/ПВР, 2006/783/ПВР, 2008/909/ПВР и 2008/947/ПВР, с което се

Освен това държавите членки гарантират, че в държавата членка, в която е извършено нарушението, съществуват средства за правна защита, равностойни на наличните при сходен случай на местно равнище, и че нарушителят може също така да обжалва решението, засягащо правото на управление, с което се гарантира действието в целия Съюз на тази мярка, като обезсили това действие и го ограничи до държавата членка по местонарушението, когато обжалването бъде уважено. Освен това съответните органи ще е необходимо да предоставят информация относно възможностите съгласно националното законодателство за търсене на такива средства за правна защита, когато те станат приложими, и своевременно, за да се гарантира, че могат да бъдат използвани ефективно.

Ако се прилагат пропорционално и са допълнени с ефективни процесуални гаранции, както е описано по-горе, мерките в настоящото предложение са съвместими с изискванията във връзка с основните права.

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

За предаването и комуникацията между органите са предвидени вече съществуващи технически решения (като RESPER — мрежата на ЕС за свидетелства за управление).

Ще бъдат необходими някои технически изменения, за да се гарантира, че чрез RESPER има възможност за обмен на допълнителни елементи, свързани с решения, засягащи правото на управление. Следва да се отбележи обаче, че като цяло тези разходи вероятно няма да бъдат значителни. Предвижда се държавите членки да покрият собствените си разходи, възникнали в резултат на прилагането на предложената директива. Свързаните с това разходи се отнасят до допълнителното време за провеждане на разследвания и разходите, свързани с уведомяването на чуждестранния нарушител.

И накрая, заслужава да се отбележи, че въпреки че решенията, засягащи правото на управление, често са съчетани с имуществени санкции, при настоящото предложение тези санкции целенасочено се изключват от обхвата му и като такова то няма да допринесе за тяхното изпълнение.

5. ДРУГИ ЕЛЕМЕНТИ

- **Планове за изпълнение и механизми за мониторинг, оценка и докладване**

Предложението налага задължение на Комисията да докладва на Европейския парламент и на Съвета относно прилагането на предложената директива, включително по-специално относно въздействието ѝ върху пътната безопасност. Докладът на Комисията трябва да бъде представен пет години след транспонирането на предложената директива от държавите членки.

- **Подробно разяснение на отделните разпоредби на предложението**

укрепват процесуалните права на лицата и се насърчава прилагането на принципа за взаимно признаване на решения, постановени в отсъствието на заинтересованото лице по време на съдебния процес (ОВ L 81, 27.3.2009 г., стр. 24).

Член 1: Цел и предмет

Целта на предложението е да се гарантира високо равнище на защита на участниците в движението по пътищата в Съюза, като се определят правила, които осигуряват действие в целия Съюз на решенията, засягащи правото на управление, за тежки пътнотранспортни нарушения, свързани с безопасността по пътищата, извършени в държава членка, различна от тази, която е издала свидетелството за управление на нарушителя.

Член 2: Определения

В член 2 са дадени определения на някои ключови понятия, използвани в предложението.

Те включват определения на понятия като „решение, засягащо правото на управление“, „държава членка по местонарушението“ (където е извършено нарушението), „държава членка на издаване“ (която е издала свидетелството за управление) и „засегнато лице“.

Определението за „решение, засягащо правото на управление“ обхваща всяко окончателно решение, с което се засяга правото на управление, свързано с извършването на пътнотранспортно нарушение, което се изразява в мярка за отнемане, частично ограничаване или временно ограничаване на валидността на свидетелството за управление или на правото на управление, независимо дали то се квалифицира като мярка за безопасност или наказание, или като административна или наказателноправна санкция. Определени са и понятията „отнемане“, „частично ограничаване“ и „временно ограничаване“. Директивата се прилага за ограничен брой ясно определени „тежки пътнотранспортни нарушения, свързани с безопасността по пътищата“, а именно управление в нетрезво състояние, несъобразена скорост, управление под въздействието на наркотични вещества, нарушаване на разпоредбите за движение по пътищата и причиняване на смърт или тежка телесна повреда в резултат на това. В нея също така се определят „допълнителни условия“ като условия, които трябва да изпълни лицето, по отношение на което е издадено решение, засягащо правото на управление, за да възстанови свидетелството си за управление или правото си на управление.

За някои понятия, като например „тежки пътнотранспортни нарушения, свързани с безопасността по пътищата“, „превозно средство със силово задвижване“, „свидетелство за управление“ и „обичайно пребиваване“, се правят препратки към определенията в други инструменти на Съюза.

Член 3: Действие в целия Съюз на решения, засягащи правото на управление

С него се установява принципът, че решение, засягащо правото на управление, издадено от държава членка на лице, което не пребивава обичайно в тази държава членка и което притежава свидетелство за управление, издадено от друга държава членка, следва да има действие в целия Съюз.

Член 4: Задължение за уведомяване за решение, засягащо правото на управление

Държавата членка по местонарушението е длъжна да уведоми държавата членка на издаване за всяко решение, засягащо правото на управление за срок от най-малко един месец. Уведомяването следва да се извършва посредством стандартно удостоверение,

което се предава между националните звена за контакт на двете засегнати държави членки.

Член 5: Стандартно удостоверение и начин на предаване

С тази разпоредба на Комисията се предоставя правомощието да приеме акт за изпълнение за определяне на формата и съдържанието на стандартното удостоверение преди датата на транспониране на директивата. В тази разпоредба са изброени най-важните елементи, които удостоверението следва да съдържа.

В този член също така се определят правила относно езиците, на които удостоверението може да бъде предавано, и се уточнява, че удостоверението следва да се предава чрез RESPER.

Член 6: Гарантиране на действие в целия Съюз на решения, засягащи правото на управление

Държавата членка на издаване следва да предприеме подходящи мерки, за да гарантира, че решението, засягащо правото на управление, има действие в целия Съюз, освен ако не се прилага основание за изключение, предвидено в член 8.

В случаите, когато решението, засягащо правото на управление, се състои в отнемане на свидетелството за управление или в лишаване от право на управление, държавата членка на издаване следва да отнеме свидетелството за управление. Засегнатото лице следва да си възвърне свидетелството за управление или правото на управление в съответствие с правилата, приложими в тази държава членка при сходни обстоятелства. Тази държава членка взема предвид, доколкото е възможно, всяка част от условията, които засегнатото лице вече е изпълнило в държавата членка по местонарушението, за да си възстанови свидетелството за управление или правото на управление.

В случаите, когато решението, засягащо правото на управление, се състои във временно ограничаване или частично ограничаване на валидността на свидетелството за управление или на правото на управление, мярката, предприета от държавата членка на издаване, следва да бъде ограничена до това да се гарантира, че действащото в целия Съюз решение, засягащо правото на управление, е със същото времетраене като наложеното от държавата членка по местонарушението, независимо дали тази държава членка налага на засегнатото лице условия за възстановяване на свидетелството за управление или на правото на управление.

Член 7: Действие на решения, засягащи правото на управление, в държавата членка по местонарушението

В този член се пояснява, че директивата, и по-специално прилагането от държавата членка на издаване на основанията за изключение, предвидени в член 8, не възпрепятства изпълнението на решението, засягащо правото на управление, наложено от държавата членка по местонарушението на нейната територия.

Освен това в него се пояснява, че когато решение, засягащо правото на управление, наложено от тази държава членка по местонарушението, включва условия, които засегнатото лице трябва да изпълни, за да си възстанови свидетелството за управление или правото на управление, тази държава членка може да продължи да прилага

решението, засягащо правото на управление, на своята територия, докато не бъдат изпълнени условията.

Член 8: Основания за изключение

В член 8 се съдържа изчерпателен списък на основанията за изключение, въз основа на които държавата членка на издаване трябва да откаже привеждането в действие в целия Съюз на решението, засягащо правото на управление, както и списък на допълнителните основания за изключение, въз основа на които тя може да откаже такова привеждане в действие в целия Съюз.

Списъкът включва основания за изключение като например непълнота на удостоверението, възрастова граница на засегнатото лице, имунитет или привилегия или факта, че оставащият срок на решението, засягащо правото на управление, е по-малък от един месец.

Преди да се позове на каквито и да било основания за изключение, държавата членка на издаване следва да се консултира с държавата членка по местонарушението.

Член 9: Срокове

В този член се посочва, че държавата членка на издаване трябва да предприеме мярката, с която се привежда в действие в целия Съюз решението, засягащо правото на управление, не по-късно от 15 дни след получаването на удостоверението.

В конкретни случаи, когато не е възможно държавата членка на издаване да спазва срока, определен за етапа на признаване, тя трябва да информира и да се консултира с държавата членка по местонарушението, но остава задължена незабавно да приведе в действие в целия Съюз решението, засягащо правото на управление.

Член 10: Консултации между държавите членки

В този член се предвижда, че държавите членки следва да се консултират незабавно помежду си чрез подходящи средства, за да гарантират ефективното прилагане на настоящата директива.

Член 11: Информация, която се предоставя от държавата членка на издаване

В този член се предвижда задължително съобщаване на информация от държавата членка на издаване на държавата членка по местонарушението относно различни аспекти и етапи на процедурата.

Член 12: Информация, която се предоставя от държавата членка по местонарушението

Съгласно този член държавата членка по местонарушението трябва да информира държавата членка на издаване за обстоятелствата, които могат да повлияят на първоначалното решение, засягащо правото на управление, и за прилагането на това решение на нейна територия.

Член 13: Задължение за информиране на засегнатото лице

Държавата членка на издаване трябва да уведоми засегнатото лице за издадено решение или предприета мярка, засягащи правото на управление. Специално се прави

позоваване на информацията, която трябва да се споделя относно средствата за правна защита, налични съгласно законодателството на държавата членка на издаване.

Член 14: Средства за правна защита

В този член се предвижда, че държавите членки следва да гарантират наличието на подходящи средства за правна защита срещу решения, взети в съответствие с настоящата директива. В него се пояснява, че решение, засягащо правото на управление, за което е изпратено уведомление от държавата членка по местонарушението, следва да се оспорва само чрез иск, предявен в държавата членка по местонарушението.

Член 15: Национални звена за контакт

Държавите членки трябва да създадат национални звена за контакт. В съответствие с член 4 тези национални звена за контакт предават удостоверенията. Те следва също така да си сътрудничат с органите, участващи в прилагането на решенията, засягащи правото на управление.

Член 16: Статистически данни

Съгласно този член държавите членки трябва редовно да събират данни от съответните органи и да поддържат изчерпателни статистически данни относно решенията, засягащи правото на управление. Събраните статистически данни се изпращат на Комисията всяка година. Събирането на изчерпателни данни относно решенията, засягащи правото на управление, е необходимо, за да се даде възможност за задълбочена оценка на функционирането на механизма, предвиден в настоящата директива.

Член 17: Процедура на комитет

С този член се установява процедурата за приемане на акта за изпълнение, посочен в член 5.

Член 18: Връзка с други правни актове

В този член се посочва, че тази директива не засяга правата и задълженията, произтичащи от законодателството на Съюза в областта на съдебното сътрудничество и правата на заподозрените и обвиняемите.

Член 19: Транспониране

Държавите членки трябва да транспонират разпоредбите на директивата в определен срок и да уведомят Комисията за тези национални мерки.

Член 20: Доклад относно прилагането

Установява се задължение за докладване, което се възлага на Комисията по отношение на прилагането на предложената директива.

Член 21: Влизане в сила и прилагане

Това е стандартна разпоредба, която постановява, че директивата ще влезе в сила на двадесетия ден след деня на нейното публикуването в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 22: Адресати

Това е стандартна разпоредба, в която се посочва, че адресати на директивата са държавите членки.

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**относно действието в целия Съюз на определени решения, засягащи правото на управление**

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 91, параграф 1, буква в) от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет¹,като взеха предвид становището на Комитета на регионите²,

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

- (1) Подобряването на пътната безопасност е основна цел на транспортната политика на Съюза. В своята рамка за политиката на ЕС в областта на пътната безопасност за периода 2021—2030 г.³ Комисията отново се ангажира с амбициозната цел до 2050 г. броят на смъртните случаи и тежките наранявания по пътищата на Съюза да бъде сведен почти до нула („Нулева смъртност“), както и със средносрочната цел за намаляване на смъртните случаи и тежките наранявания с 50 % до 2030 г.
- (2) За да се постигне целта за подобряване на пътната безопасност, в Декларацията от Валета от 2017 г. относно пътната безопасност от 29 март 2017 г. министрите на транспорта на държавите членки призоваха за укрепване на правната рамка на Съюза в областта на пътната безопасност, със специален акцент върху необходимостта държавите членки да си сътрудничат в областта на решенията, засягащи правото на управление на водачи с чуждестранна регистрация.
- (3) В резултат на свободното движение на хора и увеличаването на международния пътен трафик, решения, засягащи правото на управление, често се налагат от държави членки, различни от тази, в която водачът обичайно пребивава и която е издала свидетелството за управление.
- (4) Досега дадена държава членка, различна от тази, в която обичайно пребивава водачът, може да вземе мерки в съответствие с националното си законодателство и в резултат на неправомерно поведение на нейна територия от

¹ ОВ С [...], [...] г., стр. [...].² ОВ С [...], [...] г., стр. [...].³ SWD(2019) 283 final.

страна на притежателя на свидетелство за управление, получено в друга държава членка, които водят до отказ да се признае валидността на свидетелства за управление, издадени от други държави членки, и следователно до ограничаване на правото на управление на засегнатото лице. Обхватът на тези мерки обаче е ограничен до територията на държавата членка, в която е установено неправомерното поведение, и последиците от тях се свеждат до отказа да се признае валидността на това свидетелство за управление на посочената територия. Следователно при липсата на каквото и да било действие от страна на държавата членка, която е издала свидетелството за управление, това свидетелство за управление продължава да се признава във всички останали държави членки. Такъв сценарий обаче възпрепятства постигането на по-високо равнище на пътна безопасност в Съюза. Водачите, спрямо които е издадено решение, засягащо правото на управление, в държава членка, различна от тази, която е издала свидетелството за управление, не следва да избягват последиците от такава мярка, когато се намират в държава членка, различна от тази, в която е извършено нарушението.

- (5) За да се гарантира високо равнище на защита на всички участници в движението по пътищата в Съюза, е необходимо да се установят специфични правила за прилагането в целия Съюз на решения, засягащи правото на управление, наложени от държава членка, различна от тази, която е издала свидетелството за управление на нарушителя, които са взети в резултат на тежки пътнотранспортни нарушения, свързани с безопасността по пътищата.
- (6) Прилагането на настоящата директива обаче не следва да изисква хармонизиране на националните правила относно определението за пътнотранспортни нарушения, тяхното правно естество и приложимите санкции за такива нарушения. По-специално следва да бъде постигнато действие в целия Съюз на решенията, засягащи правото на управление, независимо от квалифицирането на националните мерки в държавата членка по местонарушението като решения на административен или съдебен орган.
- (7) Настоящата директива не следва да засяга правилата относно полицейското и съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси и относно взаимното признаване на съответните съдебни решения. Освен това тя не следва да засяга възможността съдебните органи на държавите членки да изпълняват решения, които са постановили, по-специално решения с наказателноправен характер.
- (8) Конкретната цел на настоящата директива е да се даде възможност на Съюза да преследва целта за подобряване на пътната безопасност в Съюза. Както Съдът е постановил, мерките за подобряване на пътната безопасност са част от транспортната политика и могат да бъдат приемани на основание член 91, параграф 1, буква в) от Договора⁴, доколкото представляват „мерки за подобряване на безопасността на транспорта“ по смисъла на тази разпоредба⁵.
- (9) Решенията, засягащи правото на управление, взети в резултат на тежки пътнотранспортни нарушения, свързани с безопасността по пътищата, може да са свързани с отнемане, частично ограничаване или временно ограничаване на валидността на свидетелството за управление или на правото на нарушителя на

⁴ ОВ С 202, 7.6.2016 г.

⁵ Решение на Съда (голям състав) от 6 май 2014 г., *Комисия/Парламент и Съвет*, С-43/12, EU:C:2014:298, т. 43.

управление. Когато нарушението е извършено в държавата членка, която е издала свидетелството за управление, такова решение може да е свързано и с неговото анулиране. Следователно именно чрез прилагането на всички тези мерки от държавата членка, която е издала свидетелството за управление, следва да бъде постигнато действие в целия Съюз на решенията, засягащи правото на управление.

- (10) Тъй като управлението в нетрезво състояние (а именно управлението с концентрация на алкохол в кръвта, която надвишава максималната стойност, разрешена от закона), с несъобразена скорост (т.е. нарушение на ограниченията на скоростта, които са в сила за съответния път или тип превозно средство) и управлението под въздействието на наркотични вещества представляват основните причини за пътнотранспортни произшествия и смъртни случаи в рамките на Съюза, следва да се подходи с възможно най-голяма грижа към случаите, свързани с тези нарушения, които поради това следва да се считат за „тежки пътнотранспортни нарушения, свързани с безопасността по пътищата“ за целите на настоящата директива. Освен това, като се има предвид тяхната тежест, пътнотранспортните нарушения, които водят до смърт или тежка телесна повреда на жертвата, също следва да се считат за тежки нарушения.
- (11) Решенията, засягащи правото на управление, наложени от държава членка по отношение на лице, което няма обичайно пребиваване по смисъла на член 17 от [НОВАТА ДИРЕКТИВА ОТНОСНО СВИДЕТЕЛСТВОТА ЗА УПРАВЛЕНИЕ] и което притежава свидетелство за управление, издадено от друга държава членка, следва да пораждаат действие на цялата територия на Съюза, подобно на действието, което вече имат решенията, засягащи правото на управление, наложени на лица, притежаващи свидетелства за управление, издадени от посочената държава членка. Също така с оглед на принципа на процесуална автономия държавите членки следва да имат свободата да решават как най-добре да постигнат този резултат в съответствие с националното си законодателство. Следва обаче да се вземе предвид фактът, че когато държава членка налага решение, засягащо правото на управление, на лице, чието обичайно пребиваване е в тази държава членка, но притежава свидетелство за управление, издадено от друга държава членка, първата държава членка има право да замени свидетелството за управление с цел прилагане на посоченото решение, засягащо правото на управление, в съответствие с член 11, параграф 2 от [НОВАТА ДИРЕКТИВА ОТНОСНО СВИДЕТЕЛСТВОТА ЗА УПРАВЛЕНИЕ].
- (12) Държавата членка, която е наложила решение, засягащо правото на управление („държавата членка по местонарушението“), следва да уведоми държавата членка, която е издала свидетелството за управление на засегнатото лице („държавата членка на издаване“), за всяко решение, засягащо правото на управление, наложено за срок от един месец или повече на такова лице, за да се задействат процедурите, необходими за гарантиране на действие в целия Съюз на решението, засягащо правото на управление. Това уведомление следва да се предава посредством стандартно удостоверение, за да се гарантира безпрепятствен, надежден и ефективен обмен на информация между държавите членки.
- (13) Стандартното удостоверение следва да съдържа минимален набор от данни, позволяващи правилното прилагане на настоящата директива, а именно органа на държавата членка по местонарушението, който издава решение, засягащо правото на управление, извършеното тежко пътнотранспортно нарушение,

свързано с безопасността по пътищата, произтичащото от това решение, засягащо правото на управление, засегнатото лице и процедурите, следвани за налагането на решението, засягащо правото на управление. Това удостоверение следва също така да бъде преведено на официалния език на държавата членка на издаване или на всеки друг език, който държавата членка на издаване приема, за да се гарантира бърза обработка от адресата. Чрез предоставянето само на тази информация стандартното удостоверение може да гарантира ефективност, без да задължава държавите членки да споделят непропорционален или несъразмерно голям обем информация.

- (14) Налагането на решения, засягащи правото на управление, в резултат на неправомерно поведение допринася за гарантиране на високо равнище на пътна безопасност в рамките на Съюза. Въз основа на принципа на взаимно признаване на свидетелствата за управление, издадени в държавите членки, мерките за отнемане, анулиране, временно ограничаване или частично ограничаване на валидността на свидетелство за управление, издадено от държавата членка на издаване, се признават автоматично от всички останали държави членки. Съответно от държавата членка на издаване следва да се изисква да гарантира, че решенията, засягащи правото на управление, приети от други държави членки, се признават от всички държави членки. Поради това, след уведомяване за наложеното решение, засягащо правото на управление, и освен ако не се прилага или не е изтъкнато основание за изключение, държавата членка на издаване следва да предприеме подходящи мерки за разширяване на действието в целия Съюз на решението, засягащо правото на управление.
- (15) Мярката, предприета от държавата членка на издаване, следва да варира в зависимост от специфичния характер на решението, засягащо правото на управление. Като се има предвид, че отнемането, временното ограничаване или частичното ограничаване на валидността на свидетелство за управление или на правото на управление непременно имат различни последици, те изискват привеждането в действие на различни процедури в съответствие с компетентността на участващите в тях държави членки. По-специално, що се отнася до отнемането, засегнатото лице следва да има възможност да си възстанови свидетелството за управление или правото на управление в съответствие с правилата, приложими при сходни обстоятелства в държавата членка на издаване. Що се отнася до временното ограничаване или частичното ограничаване, следва да се гарантира, че само времетраенето на тези мерки има действие в целия Съюз, дори когато решението, засягащо правото на управление, предвижда допълнителни условия, тъй като основната цел на тези мерки е временно или частично да се възпрепятства управлението от страна на засегнатото лице, а не да се определя как това лице следва да възстанови правото си на управление в държавата членка на издаване.
- (16) По принцип възможността държавите членки да прилагат решения, засягащи правото на управление, на своя територия не следва да бъде ограничавана от настоящата директива. Съответно държавата членка по местонарушението следва да може да продължи да прилага, в съответствие със своите национални правила и с последици, ограничени до нейната територия, решенията, засягащи правото на управление, и всички определени в тях допълнителни условия, докато засегнатото лице ги изпълни.
- (17) Важно е обаче също така да се има предвид, че оценката на съответствието с изискванията, определени в правото на Съюза за получаване на свидетелство за

управление, е от компетентността на държавата членка на издаване. Прилагането на допълнителни условия в държавата членка на издаване също така следва да не води до дублиране на изискванията, които засегнатото лице трябва да изпълни, за да докаже, че възстановяването на свидетелство за управление или на правото на управление няма да застраши пътната безопасност в Съюза. С оглед на това, когато държавата членка на издаване е приела мерки, за да гарантира действие в целия Съюз на решение, засягащо правото на управление, и след това е направила преоценка на това дали засегнатото лице би могло да си възстанови свидетелството за управление или правото на управление, тази оценка следва да бъде призната в целия Съюз, а следователно и в държавата членка по местонарушението.

- (18) Прилагането на мерки от държавата членка на издаване следва да служи на целта да се гарантира действието в целия Съюз на решенията, засягащи правото на управление, и не следва да изисква нова оценка на фактите, довели до решението, засягащо правото на управление. За да се гарантира обаче, че действието в целия Съюз не противоречи на принципа на пропорционалност, основните права или изключенията, предвидени в законодателството на държавата членка на издаване, е целесъобразно да се предвидят някои основания, които освобождават държавата членка на издаване от задължението за приемане на мерки.
- (19) В интерес на пътната безопасност и с цел да се гарантира правна сигурност за засегнатото лице и за държавата членка по местонарушението, държавата членка на издаване следва да гарантира действието в целия Съюз на решението, засягащо правото на управление, или да приложи основание за изключение във възможно най-кратък срок и във всеки случай не по-късно от 15 дни, след като е била уведомена за решението, засягащо правото на управление. Това не следва да засяга ситуации, при които извънредни обстоятелства възпрепятстват спазването на този срок. Дори в такива изключителни случаи обаче държавата членка на издаване следва да действа без неоснователно забавяне и да информира държавата членка по местонарушението за срока и причината за забавянето.
- (20) Правилното прилагане на настоящата директива предполага тясна, бърза и ефективна комуникация между участващите компетентни национални органи. Поради това компетентните национални органи на държавите членки следва да се консултират помежду си, когато е необходимо, чрез подходящи средства. Освен това в конкретни ясно определени случаи както държавата членка на издаване, така и държавата членка по местонарушението следва незабавно да си предоставят важна информация във връзка с прилагането на настоящата директива. Такъв следва да бъде случаят с приемането на мерки, с които се поражда действие в целия Съюз на решения, засягащи правото на управление, решенията, взети съгласно основания за изключение, изпълнението на решения, засягащи правото на управление, и всички обстоятелства, засягащи първоначално наложените решения, засягащи правото на управление.
- (21) След като бъде уведомена за решение, засягащо правото на управление, и то породи действие в целия Съюз, държавата членка на издаване следва незабавно да информира засегнатото лице, за да се даде възможност за упражняване на основните права, като например правото на изслушване и на оспорване на решенията пред компетентните национални съдилища и трибунали.

- (22) Държавите членки следва да гарантират, че са налице подходящи средства за правна защита срещу мерките, предприети в съответствие с настоящата директива, равностойни на наличните при сходни случаи на национално равнище, както и че информацията за тези средства за правна защита се предоставя, когато тези средства за правна защита станат приложими, и своевременно, за да се гарантира, че те могат да бъдат използвани ефективно. Следва обаче да се поясни, че решението, засягащо правото на управление, за което е направено уведомление в съответствие с член 4, параграф 1, може да бъде оспорено само чрез иск, предявен в държавата членка по местонарушението.
- (23) Защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни е основно право. Съгласно член 8, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз⁶ и член 16, параграф 1 от Договора всеки има право на защита на личните си данни. Съответното законодателство на Съюза, а именно Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета⁷ и Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета⁸, следва да се прилага при обработването на лични данни в контекста на настоящата директива в съответствие със съответното им приложно поле.
- (24) Настоящата директива установява правното основание за обмена на лични данни за целите на привеждането в действие на решения, засягащи правото на управление, наложени от държава членка, различна от държавата членка на издаване. Това правно основание е в съответствие с член 6, параграф 1, буква в) и когато е приложимо, с член 10 от Регламент (ЕС) 2016/679 и член 8 от Директива (ЕС) 2016/680. Личните данни, които се обменят с държавата членка на издаване, следва да бъдат ограничени до необходимото за спазване на задълженията, предвидени в настоящата директива.
- (25) За да се осигури безпрепятствен, надежден и ефективен обмен на информация, всяка държава членка следва да определи национално звено за контакт за целите на настоящата директива. Освен това те следва да гарантират, че съответните им национални звена за контакт си сътрудничат със съответните органи, участващи в прилагането на решенията, засягащи правото на управление, обхванати от настоящата директива, по-специално за да се гарантира, че цялата необходима информация се споделя своевременно.
- (26) Държавите членки следва редовно да събират изчерпателни статистически данни за прилагането на настоящата директива и да ги изпращат на Комисията всяка година. Въз основа на тази и друга информация Комисията следва да оценява въздействието от прилагането на настоящата директива върху пътната безопасност и на всеки пет години да представя на Европейския парламент и на

⁶ ОВ С 202, 7.6.2016 г., стр. 391.

⁷ Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1).

⁸ Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 89).

Съвета доклад за резултатите от тази оценка заедно със законодателни предложения за нейното изменение, когато е целесъобразно.

- (27) Настоящата директива не следва да засяга правата и задълженията, произтичащи от друго приложимо законодателство на Съюза, по-специално Рамково решение 2008/947/ПВР на Съвета⁹ и Рамково решение 2005/214/ПВР на Съвета¹⁰, нито правата на заподозрените и обвиняемите, предвидени в Директива 2010/64/ЕС¹¹, Директива 2012/13/ЕС¹², Директива 2013/48/ЕС¹³, Директива (ЕС) 2016/343¹⁴, Директива (ЕС) 2016/800¹⁵ и Директива (ЕС) 2016/1919 на Европейския парламент и на Съвета¹⁶.
- (28) Държавите членки следва да могат да сключват двустранни или многостранни споразумения или договорености с други държави членки, за да допълнят и подпомогнат системата, установена с настоящата директива. Те следва обаче да правят това само дотолкова, доколкото тези споразумения или договорености позволяват задълбочаване или разширяване на разпоредбите на настоящата директива и спомагат за по-нататъшното опростяване или улесняване на процедурите за пораждаване на действие в целия Съюз на решения, засягащи правото на управление, и следователно доколкото позволяват по-високо равнище на пътна безопасност.
- (29) За да се гарантират еднакви условия за изпълнение на настоящата директива, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия за определяне на формата и съдържанието на стандартното удостоверение за уведомяване за решение, засягащо правото на управление. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета¹⁷.

⁹ Рамково решение 2008/947/ПВР на Съвета от 27 ноември 2008 г. за прилагане на принципа на взаимното признаване към съдебни решения и решения за пробация с оглед на надзора върху пробационните мерки и алтернативните санкции (ОВ L 337, 16.12.2008 г., стр. 102).

¹⁰ Рамково решение 2005/214/ПВР на Съвета от 24 февруари 2005 г. относно прилагането на принципа за взаимно признаване на финансови санкции (ОВ L 76, 22.3.2005 г., стр. 16).

¹¹ Директива 2010/64/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 20 октомври 2010 г. относно правото на устен и писмен превод в наказателното производство (ОВ L 280, 26.10.2010 г., стр. 1).

¹² Директива 2012/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2012 г. относно правото на информация в наказателното производство (ОВ L 142, 1.6.2012 г., стр. 1).

¹³ Директива 2013/48/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2013 г. относно правото на достъп до адвокат в наказателното производство и в производството по европейска заповед за арест и относно правото на уведомяване на трето лице при задържане и на осъществяване на връзка с трети лица и консулски органи през периода на задържане (ОВ L 294, 6.11.2013 г., стр. 1).

¹⁴ Директива (ЕС) 2016/343 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 г. относно укрепването на някои аспекти на презумпцията за невинност и на правото на лицата да присъстват на съдебния процес в наказателното производство (ОВ L 65, 11.3.2016 г., стр. 1).

¹⁵ Директива (ЕС) 2016/800 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2016 г. относно процесуалните гаранции за децата, които са заподозрени или обвиняеми в рамките на наказателното производство (ОВ L 132, 21.5.2016 г., стр. 1).

¹⁶ Директива (ЕС) 2016/1919 на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2016 г. относно правната помощ за заподозрени и обвиняеми в рамките на наказателното производство и за искани за предаване лица в рамките на производството по европейска заповед за арест (ОВ L 297, 4.11.2016 г., стр. 1).

¹⁷ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на

- (30) Доколкото целите на настоящата директива, а именно да се гарантира действие в целия Съюз на решенията, засягащи правото на управление, които са взети в резултат на тежки пътнотранспортни нарушения, свързани с безопасността по пътищата, с цел подобряване на равнищата на пътна безопасност в Съюза, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, а поради обхвата и последиците на настоящата директива могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз¹⁸. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на тези цели.
- (31) В съответствие с член 42, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета¹⁹ беше проведена консултация с Европейския надзорен орган по защита на данните, който прие становище на [ДД.ММ.ГГГГ],

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Цел и предмет

Настоящата директива има за цел да гарантира високо равнище на защита за всички участници в движението по пътищата в Съюза. За тази цел в нея се определят правила, с които се осигурява действие в целия Съюз на решенията, засягащи правото на управление, за тежки пътнотранспортни нарушения, свързани с безопасността по пътищата, извършени в държава членка, различна от тази, която е издала свидетелството за управление на засегнатото лице.

Член 2

Определения

За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

- (1) „решение, засягащо правото на управление“ означава всяко решение, свързано с извършването на тежко пътнотранспортно нарушение на безопасността по пътищата, което води до отнемането, частичното ограничаване или временното ограничаване на валидността на свидетелството за управление или на правото на управление на даден водач на превозно средство със силово задвижване, което не може повече да бъде обжалвано, независимо дали то представлява главно, допълнително или съпътстващо наказание или мярка за безопасност и

държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

¹⁸ ОВ C 202, 7.6.2016 г., стр. 13.

¹⁹ Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2018 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Регламент (ЕО) № 45/2001 и Решение № 1247/2002/ЕО (ОВ L 295, 21.11.2018 г., стр. 39).

независимо дали се квалифицира като решение на административен или съдебен орган;

- (2) „отнемане“ означава отнемане на свидетелството за управление или на правото на управление, или на тяхното признаване;
- (3) „временно ограничаване“ означава временното ограничаване на валидността на свидетелството за управление или на правото на управление, или на тяхното признаване, за определен период от време или едновременно за комбинация от определен период от време и изпълнението на допълнителни условия;
- (4) „частично ограничаване“ означава частичното ограничаване на валидността на свидетелството за управление или на правото на управление, или на тяхното признаване, за определен период от време или при условие за изпълнение на допълнителни условия, или в съответствие с комбинация от двете;
- (5) „допълнителни условия“ означава условия, различни от изтичането на определен период от време, на които трябва да отговаря лице, на което е наложено решение, засягащо правото на управление, за да си възстанови правото на управление или свидетелството за управление;
- (6) „държава членка по местонарушението“ означава държавата членка, в която е постановено решение, засягащо правото на управление;
- (7) „държава членка на издаване“ означава държавата членка, която е издала свидетелството за управление на засегнатото лице и на която се предава решение, засягащо правото на управление, в съответствие с разпоредбите на настоящата директива;
- (8) „превозно средство със силово задвижване“ означава превозно средство със силово задвижване съгласно определението в член 2, точка 4 от [НОВАТА ДИРЕКТИВА ОТНОСНО СВИДЕТЕЛСТВАТА ЗА УПРАВЛЕНИЕ];
- (9) „свидетелство за управление“ означава свидетелство за управление съгласно определението в член 2, точка 1 от [НОВАТА ДИРЕКТИВА ОТНОСНО СВИДЕТЕЛСТВАТА ЗА УПРАВЛЕНИЕ];
- (10) „засегнато лице“ означава физическото лице, по отношение на което е издадено решение, засягащо правото на управление;
- (11) „тежко пътнотранспортно нарушение, свързано с безопасността по пътищата“ означава:
 - а) управление в нетрезво състояние съгласно определението в член 3, буква ж) от Директива (ЕС) 2015/413 на Европейския парламент и на Съвета²⁰;
 - б) несъобразена скорост съгласно определението в член 3, буква г) от Директива (ЕС) 2015/413;
 - в) управление под въздействието на наркотични вещества съгласно определението в член 3, буква з) от Директива (ЕС) 2015/413;

²⁰ Директива (ЕС) 2015/413 на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2015 г. за улесняване на трансграничния обмен на информация относно пътнотранспортни нарушения, свързани с безопасността по пътищата (ОВ L 68, 13.3.2015 г., стр. 9).

- г) поведение, което нарушава разпоредбите за движение по пътищата и е причина за смърт или тежка телесна повреда;
- (12) „обичайно местопребиваване“ означава обичайно пребиваване в съответствие с член 17 от [НОВАТА ДИРЕКТИВА ОТНОСНО СВИДЕТЕЛСТВАТА ЗА УПРАВЛЕНИЕ].

Член 3

Действие в целия Съюз на решения, засягащи правото на управление

Държавите членки гарантират, че дадено решение, засягащо правото на управление, издадено в държава членка по отношение на лице, чието обичайно местопребиваване не е в тази държава членка и което притежава свидетелство за управление, издадено от друга държава членка, поражда действие на цялата територия на Съюза в съответствие с настоящата директива.

Член 4

Задължение за уведомяване за решение, засягащо правото на управление

1. Държавата членка по местонарушението уведомява държавата членка на издаване за всяко решение, засягащо правото на управление, наложено за срок от един месец или повече на лице, чието обичайно местопребиваване не е в държавата членка по местонарушението и което притежава свидетелство за управление, издадено от държавата членка на издаване.
2. Уведомлението, посочено в параграф 1, се извършва посредством стандартно удостоверение, както е предвидено в член 5, и в съответствие с процедурата, определена в параграф 3.
3. Националното звено за контакт на държавата членка по местонарушението попълва, подписва и предава удостоверението директно на националното звено за контакт на държавата членка на издаване, която го препраща на органа, компетентен за гарантиране на действието в целия Съюз на решението, засягащо правото на управление. Националното звено за контакт на държавата членка по местонарушението също така изпраща на националното звено за контакт на държавата членка на издаване свидетелството за управление на засегнатото лице, когато то е отнето, и първоначалното решение, засягащо правото на управление, или заверено копие от него. Държавата членка по местонарушението няма задължение за превод на първоначалното решение или завереното му копие.

Член 5

Стандартно удостоверение и начин на предаване

1. Преди [датата на транспониране, посочена в член 19] Комисията, посредством акт за изпълнение, определя формата и съдържанието на стандартното удостоверение за уведомяване относно решение, засягащо правото на

управление. Този акт за изпълнение се приема в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 17, параграф 2.

2. Удостоверението съдържа следната информация:
 - а) информация за органа, който е издал решението, засягащо правото на управление, в държавата членка по местонарушението;
 - б) описание на тежкото пътнотранспортно нарушение, свързано с безопасността по пътищата, и фактите, довели до издаването на решението, засягащо правото на управление;
 - в) името и адреса на засегнатото лице и номера на свидетелството за управление и, ако е необходимо, на националните документи за самоличност на засегнатото лице, ако има такива;
 - г) приложимите правни разпоредби на държавата членка по местонарушението;
 - д) следваните процедури и точният обхват и съдържание на решението, засягащо правото на управление, включително, ако е приложимо, датата, на която временното ограничаване или частичното ограничаване престават да поражда действие, както и всички допълнителни условия, определени от държавите членки по местонарушението;
 - е) срока (в дни) на решението, засягащо правото на управление, издадено от държавата членка по местонарушението, което вече е било връчено в тази държава членка, когато е приложимо.
3. Държавата членка по местонарушението предоставя на държавата членка на издаване превод на удостоверението на официален език на държавата членка на издаване или на друг език, който държавата членка на издаване е приела в съответствие с параграф 4.
4. Всяка държава членка може по всяко време да заяви в декларация, изпратена до Комисията, че ще приема преводи на удостоверения на един или повече официални езици на Съюза, различни от официалния език или езици на тази държава членка. Тази декларация може да бъде оттеглена по всяко време. Комисията предоставя декларациите и всички оттеглени декларации на разположение на всички държави членки.
5. Националното звено за контакт на държавата членка по местонарушението предава удостоверението на националното звено за контакт на държавата членка на издаване чрез мрежата на ЕС за свидетелства за управление, посочена в член 19, параграф 1 от [НОВАТА ДИРЕКТИВА ОТНОСНО СВИДЕТЕЛСТВАТА ЗА УПРАВЛЕНИЕ] („RESPER“).

Член 6

Гарантиране на действие в целия Съюз на решения, засягащи правото на управление

1. При уведомяване за решение, засягащо правото на управление, в съответствие с член 4, параграф 1 и освен ако не се прилага основание за изключение, предвидено в член 8, държавата членка на издаване предприема подходящите мерки, за да гарантира, че решението, засягащо правото на управление, има действие в целия Съюз.

2. Когато решението, засягащо правото на управление, се състои в отнемане, предприетите от държавата членка на издаване мерки отговарят на следните условия:
- а) държавата членка на издаване отнема свидетелството за управление или правото на управление на засегнатото лице;
 - б) засегнатото лице може да си възстанови свидетелството за управление или правото на управление в съответствие с националните правила на държавата членка на издаване;
 - в) държавата членка на издаване взема предвид, доколкото е възможно, всяка част от допълнителните условия, които засегнатото лице трябва да изпълни, за да си възстанови правото на управление, която вече е изпълнена в държавата членка по местонарушението.
3. Когато решението, засягащо правото на управление, се състои във временно ограничаване или частично ограничаване, предприетите от държавата членка на издаване мерки отговарят на следните условия:
- а) държавата членка на издаване ограничава временно или ограничава частично валидността на свидетелството за управление или правото на управление на засегнатото лице до датата, на която временното ограничаване или частичното ограничаване, наложено от държавата членка по местонарушението и за което тя е направила уведомление, престане да поражда действие;
 - б) когато временното ограничаване или частичното ограничаване, наложено от държавата членка по местонарушението и за което тя е направила уведомление, зависи както от изтичането на определен срок, така и от изпълнението на допълнителни условия, държавата членка на издаване взема предвид само определения срок;
 - в) когато от държавата членка по местонарушението е наложено частично ограничаване и за него е направено уведомление, то се взема предвид, доколкото е съвместимо със законодателството на държавата членка на издаване по отношение на неговото естество или срок на действие.
4. Без да се засяга основанието за изключение, предвидено в член 8, параграф 1, буква а), когато приема мерки съгласно настоящия член, държавата членка на издаване е обвързана от информацията и фактите, предоставени от държавата членка по местонарушението в съответствие с член 5, и се основава на тях.

Член 7

Действие на решения, засягащи правото на управление, в държавата членка по местонарушението

1. Настоящата директива не възпрепятства държавата членка по местонарушението да изпълни решение, засягащо правото на управление, на нейната територия и в съответствие с националните си правила.
2. Когато държавата членка на издаване е уведомена за решение, засягащо правото на управление, съдържащо допълнителни условия, в съответствие с член 4, параграф 1, държавата членка по местонарушението може да продължи

да прилага такова решение, засягащо правото на управление, на своята територия, докато засегнатото лице не изпълни тези условия.

3. Въпреки това допълнителните условия, свързани с решение, засягащо правото на управление, за което е направено уведомление в съответствие с член 4, параграф 1, се считат за изпълнени от държавата членка по местонарушението, когато държавата членка на издаване е оценила положително, че засегнатото лице е изпълнило условията, приложими в държавата членка на издаване за възстановяване на правото на управление или на свидетелството за управление, или за възможността за кандидатстване за ново свидетелство за управление.

Член 8

Основания за изключение

1. Държавата членка на издаване не предприема мерките, посочени в член 6, параграф 1, когато:
- а) удостоверението, посочено в член 5, е непълно или явно неточно и липсващата или точната информация не е предоставена в съответствие с параграф 3 от настоящия член;
 - б) решението, засягащо правото на управление, вече е изцяло изпълнено в държавата членка по местонарушението;
 - в) решението, засягащо правото на управление, е погасено по давност в съответствие със законодателството на държавата членка на издаване;
 - г) съществува привилегия или имунитет съгласно законодателството на държавата членка на издаване, които възпрепятстват изпълнението на решението, засягащо правото на управление;
 - д) към момента на приемане на мерките, посочени в член 6, параграф 3, оставащият срок на временното ограничаване или на частичното ограничаване, който трябва да бъде изтърпян в съответствие с решението, засягащо правото на управление, е по-кратък от един месец;
 - е) е проведено съдебно производство и съгласно удостоверението засегнатото лице не се е явило лично на съдебния процес, довел до постановяване на решението, засягащо правото на управление, освен ако в удостоверението не е посочено, че в съответствие с допълнителни процесуални изисквания, определени в законодателството на държавата членка по местонарушението, е настъпило някое от следните обстоятелства:
 - i) засегнатото лице е било призовано лично своевременно и по този начин е било информирано за определената дата и място на съдебния процес, довел до постановяване на решението, засягащо правото на управление, или чрез други средства действително е получило официална информация относно определените дата и място на съдебния процес, така че е било безспорно установено, че лицето е знаело за насрочения съдебен процес и е било своевременно информирано за възможността за постановяване на такова решение, засягащо правото на управление, ако не се яви на съдебния процес;
 - ii) след като е било уведомено за насрочения съдебен процес, засегнатото лице е упълномощило адвокат, определен от него или от държавата, с цел

да го защитава по време на съдебния процес, и действително е било защитавано от този адвокат по време на съдебния процес; или

iii) след като решението, засягащо правото на управление, му е било връчено и е било изрично информирано за правото на ново разглеждане или на обжалване, при което засегнатото лице би имало право да участва и което би позволило преразглеждане на делото по същество, включително и с представяне на нови доказателства, и което би могло да доведе до отмяна на първоначалното решение, засягащо правото на управление, посоченото лице изрично е заявило, че не оспорва решението, засягащо правото на управление, или не е поискало ново разглеждане на делото или не е обжалвало в предвидените срокове;

ж) в изключителни случаи съществуват съществени основания да се счита, въз основа на конкретни и обективни доказателства, че при конкретните обстоятелства по случая изпълнението на решението, засягащо правото на управление, би довело до нарушение на основно право, установено в Хартата.

2. Държавата членка на издаване може да реши да приложи и следните основания за изключение:

а) решението, засягащо правото на управление, е свързано с тежко пътнотранспортно нарушение, свързано с безопасността по пътищата, което въз основа на информацията, за която е направено уведомление съгласно член 4, параграф 1, не би било санкционирано с решение, засягащо правото на управление, съгласно законодателството на държавата членка на издаване;

б) решението, засягащо правото на управление, е наложено само на основание несъобразена скорост и нарушението на ограниченията на скоростта, които са в сила в държавата членка по местонарушението, е с по-малко от 50 км/ч;

в) съгласно законодателството на държавата членка на издаване засегнатото лице не може поради възрастта си да бъде подведено под отговорност за тежкото пътнотранспортно нарушение, свързано с безопасността по пътищата, за което е издадено решението, засягащо правото на управление.

3. Когато държавата членка на издаване възнамерява да приложи в конкретен случай основание за изключение в съответствие с параграф 1 или 2, тя незабавно информира държавата членка по местонарушението и, когато е приложимо, изисква цялата необходима информация, за да се прецени дали се прилага посочено в тях основание за изключение. Държавата членка по местонарушението незабавно предоставя исканата информация и може да предостави всякаква допълнителна информация или коментари, които счита за целесъобразни.

Информацията, предоставена съгласно настоящия параграф, не включва лични данни, различни от строго необходимите за прилагането на параграфи 1 и 2, и се използва единствено за целите на прилагането на тези параграфи.

Член 9

Срокове

1. Държавата членка на издаване предприема мерките, посочени в член 6, параграф 1, или приема решение, че дадено основание за изключение в съответствие с член 8 се прилага незабавно и без да се засяга параграф 3, не по-късно от 15 дни след получаването на удостоверение в съответствие с член 5, параграф 1.
2. Националното звено за контакт на държавата членка на издаване незабавно съобщава чрез RESPER мерките, предприети съгласно член 6, параграф 1, или решението, че се прилага основание за изключение в съответствие с член 8, на националното звено за контакт на държавата членка по местонарушението.
3. Когато в конкретен случай не е възможно да се спази срокът, посочен в параграф 1, националното звено за контакт на държавата членка на издаване незабавно информира националното звено за контакт на държавата членка по местонарушението чрез всякакви средства за комуникация, като посочва причините, поради които не е било възможно да се спази този срок.

Изтичането на срока, определен в параграф 1, не освобождава държавата членка на издаване от задължението ѝ да предприеме незабавно мерките, посочени в член 6, параграф 1.

Член 10

Консултации между държавите членки

Когато е необходимо, държавите членки се консултират незабавно помежду си чрез подходящи средства, за да гарантират ефективното прилагане на настоящата директива.

Член 11

Информация, която се предоставя от държавата членка на издаване

Националното звено за контакт на държавата членка на издаване незабавно информира националното звено за контакт на държавата членка по местонарушението:

- а) за получаване на уведомлението за решението, засягащо правото на управление, в съответствие с член 4, параграф 1;
- б) за мерките, предприети съгласно член 6, след като са станали правно обвързващи;
- в) за всяко решение, че се прилага основание за изключение в съответствие с член 8, заедно с мотивите за решението;
- г) за всяка мярка за временно преустановяване или прекратяване на действието в целия Съюз на решението, засягащо правото на управление, и причините за това, включително поради успешното оспорване от страна на засегнатото лице.

Член 12

Информация, която се предоставя от държавата членка по местонарушението

Националното звено за контакт на държавата членка по местонарушението незабавно информира националното звено за контакт на държавата членка на издаване:

- а) за всяко обстоятелство, което се отнася до решението, засягащо правото на управление;
- б) за изпълнението на решението, засягащо правото на управление, в държавата членка по местонарушението.

Член 13

Задължение за информиране на засегнатото лице

1. След получаването на уведомлението съгласно член 4, параграф 1 и съответно приемането на мерки съгласно член 6, параграф 1 държавата членка на издаване информира незабавно засегнатото лице в съответствие с процедурите по националното си законодателство.
2. В информацията, която се предоставя в съответствие с параграф 1, се посочва най-малко следното:
 - а) когато информацията е предоставена след получаване на уведомлението съгласно член 4, параграф 1:
 - i) наименованието на органите, компетентни за изпълнението на решението, засягащо правото на управление, както на държавата членка на издаване, така и на държавата членка по местонарушението; и
 - ii) средствата за правна защита, предвидени в законодателството на държавата членка на издаване, включително правото на изслушване;
 - б) когато информацията е предоставена след приемането на мерките, предприети съгласно член 6, параграф 1:
 - i) подробна информация за мерките, предприети от държавата членка на издаване;
 - ii) средствата за правна защита, предвидени в законодателството на държавата членка на издаване, за оспорване на предприетите мерки.

Член 14

Средства за правна защита

1. Държавите членки гарантират подходящи средства за правна защита срещу решения или мерки, предприети в съответствие с настоящата директива, които са равностойни на наличните при сходни случаи на национално равнище. Те предприемат подходящите мерки, за да гарантират, че информацията относно тези средства за правна защита се предоставя своевременно, за да се гарантира, че те могат да бъдат ефективно упражнявани.
2. Решение, засягащо правото на управление, за което е направено уведомление съгласно член 4, параграф 1, може да бъде оспорено само чрез иск, предявен в държавата членка по местонарушението.

3. Държавата членка по местонарушението и държавата членка на издаване се информират взаимно за средствата за правна защита срещу решения или мерки, предприети в съответствие с настоящата директива.

Член 15

Национални звена за контакт

1. До [датата на транспониране на настоящата директива] всяка държава членка определя национално звено за контакт за целите на настоящата директива.
2. Държавите членки гарантират, че съответните им национални звена за контакт си сътрудничат с органите, компетентни за прилагането на решенията, засягащи правото на управление, издадени за извършване на тежки пътнотранспортни нарушения, свързани с безопасността по пътищата, по-специално за да се гарантира, че цялата необходима информация се споделя своевременно и че се спазват сроковете, определени в член 9.
3. Държавите членки информират Комисията за националните звена за контакт, определени за целите на настоящата директива. На своя уебсайт Комисията предоставя достъп на всички държави членки до информацията, получена съгласно настоящия член.

Член 16

Статистически данни

Държавите членки редовно събират изчерпателни статистически данни за прилагането на настоящата директива и ги изпращат на Комисията всяка година. Тези статистически данни включват:

- а) броя на уведомленията, направени съгласно член 4, параграф 1, разделени по държава членка адресат на уведомлението;
- б) броя на случаите на изтъкване на основание за изключение, включително приложените основания за изключение, разделени по извършваща уведомлението държава членка;
- в) времето, необходимо за предаване на информацията относно решението във връзка с основание за изключение;
- г) броя на средствата за правна защита, използвани срещу мерките, предприети съгласно член 6, параграф 1.

Член 17

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от комитета по свидетелствата за управление, създаден съгласно член 22 от [НОВАТА ДИРЕКТИВА ОТНОСНО СВИДЕТЕЛСТВАТА ЗА УПРАВЛЕНИЕ]. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.
2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Когато становището на комитета трябва да бъде получено по писмена процедура, тази процедура се прекратява без резултат, ако в рамките на срока за даване на становище председателят на комитета вземе такова решение или обикновено мнозинство от членовете на комитета отправят такова искане.

Когато комитетът не даде становище, Комисията не приема акта за изпълнение и се прилага член 5, параграф 4, трета алинея от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Член 18

Връзка с други правни актове

1. Настоящата директива не засяга правата и задълженията, произтичащи от следните правни актове:
 - а) Рамково решение 2008/947/ПВР на Съвета;
 - б) Рамково решение 2005/214/ПВР на Съвета;
 - в) правата на заподозрените и обвиняемите, предвидени в Директива 2010/64/ЕС, Директива 2012/13/ЕС, Директива 2013/48/ЕС, Директива (ЕС) 2016/343, Директива (ЕС) 2016/800 и Директива (ЕС) 2016/1919 на Европейския парламент и на Съвета.
2. Държавите членки могат да сключват двустранни или многостранни споразумения или договорености с други държави членки след [ДД.ММ.ГГГГ], доколкото тези споразумения или договорености позволяват разширяване на разпоредбите на настоящата директива и спомагат за по-нататъшното опростяване или улесняване на процедурите за прилагане на решения, засягащи правото на управление, наложени за извършване на нарушения в държава членка, различна от тази, която е издала свидетелството за управление на засегнатото лице.

Член 19

Транспониране

1. Държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, най-късно до [ДД.ММ.ГГГГ]. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.
2. До [ДД.ММ.ГГГГ] държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена от настоящата директива.

Член 20

Доклад относно прилагането

До [влизането в сила + 5 години] и на всеки пет години след това Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад относно прилагането на настоящата директива, включително относно нейното въздействие върху пътната безопасност. Докладът се придружава, при необходимост, от предложения за изменения на настоящата директива.

Член 21

Влизане в сила и прилагане

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 22

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на [...] година.

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател